

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: Mt 21, 1 – 17

Text: Za 9, 9 *Rozjísej se, siónská dcero, dcero jeruzalémská, propukni v blahol! Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a zachráněný, pokořený, jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti.*

Byl to slavný průvod, když Ježíš vjížděl do Jeruzaléma na oslátku. Kolem bylo spoustu veselí, zástupy nadšeně volaly „hosana“ a zdálo se, že si to Ježíš užívá. Kdoví, zda si to všichni uvědomovali, čeho jsou právě svědky. Nicméně zinscenováno to bylo dokonale. Ježíšem zorganizovaný happening byla veselá parodie na triumfální vjezdy vojevůdců a císařů po vítězném tažení. Ale pro znalce Písma svatého to bylo jasné ztvárnění několika starozákonních proroctví. Proto ta důkladná Ježíšova příprava, která podtrhuje důležitost celé akce a snahu, aby vše odpovídalo Písmu. Všimněte si, že příběh o vjezdu do Jeruzaléma pojednává ze dvou třetin o shánění osla, který by odpovídal Zachariášovu popisu. Musí to vypadat tak, aby se všem vybavil citát ze Starého zákona, kde se píše: „Hle, král tvůj přichází k tobě, tichý a sedící na oslici, na oslátku té, která je podrobena jhu.“ A ať už to měl Pán Ježíš s majiteli oslíků domluveno předem nebo šlo o lidi, náhodně zapojené do celé akce, vyprávění působí dojmem, že všechno jde podle nějakého předem připraveného plánu, a že za vším je nějaký záměr.

Jenže pravda je taková, že nikdo ze zúčastněných, kteří se na této akci podílejí, nemá potuchy o tom, kam až ten Ježíšův plán sahá. Mají za to, že jde jenom o tuto kratochvilnou taškařici. Přijde jim to jako vtipný, zábavný a zcela originální způsob, jak začít slavit Velikonoce. Za pár dnů, až bude Ježíš v Jeruzalémě souzen, budou mít mnozí pocit, že se to nějak zvirtlo a že tohle jistě neměl jejich Mistr v úmyslu. Jenže ono je to jinak. Boží plán spásy, který Ježíš naplňuje, má jasný scénář až do konce. A ani velekněží a zákoníci, ani Pilát ani Herodes nemají potuchy o tom, že jsou součástí téhož plánu a že by neměli nad Ježíšem žádnou moc, kdyby jim nebyla dána shůry.

Ježíšův happening je tedy přesně promyšlená provokace na hranici únosnosti, aby se ještě nestala otevřenou a násilnou revoltou a zároveň aby přinesla zřetelné poselství, že se tu naplňují dávné Boží záměry. Bystří znalci zákona to také hned jasně rozpoznávají, co chce Ježíš vyjádřit. A lekají se toho. Ježíš tu názorně inscenuje vstup Hospodina do svého chrámu podle Zachariášova proroctví. Součástí této inscenace je i očištění chrámu od prodavačů. Tak totiž Zachariášovo proroctví pokračuje: „Nebude už kramáře v domě Hospodina zástupů.“ Na co si to tu Ježíš hraje? Chce snad naznačit, že by jako už měl přijít Hospodin a udělat nám tu nějaké změny?

Poslední kapkou pro velekněze a zákoníky se ovšem stávají děti, pokřikující v chrámě „Hosana, Synu Davidovu“. Jde tu zjevně o dozvuky toho Ježíšova veselého vjezdu. Dospělí, kteří se toho happeningu zúčastnili, budiž, ti dovedou pochopit, že je to legrace. Ale děti? Vždyť ty to můžou vzít vážně! Někde něco uslyší, nějaký chytlavý popěvek a nám to můžou začít zpívat doma nebo dokonce i v kostele! A už je problém. Ještě začnou opravdu věřit, že Ježíš je Mesiáš! A tak zákoníci jdou za Ježíšem se slovy: „Vidíš, co jsi způsobil? Slyšíš, co říkají? Teď je na tobě, abys jim vysvětlil, že to tak není. Že to byla jen taková hra. Jinak z toho ještě vznikne nové náboženství!“

Zákoníci ovšem mají pravdu v tom, že děti si opravdu neuvědomují, co zpívají. On si to totiž neuvědomuje nikdo v tom zástupu máchajících palmovými ratolestmi, a dokonce ani sami Ježíšovi učedníci si stále nechtějí připustit, k čemu to všechno spěje. Neuvědomují si dosah Ježíšova počínání. Jsou z Ježíše nadšení, to ano. Ale záhy to nabere úplně jiný směr, na který nikdo není dost připravený. Ježíš to pak bude komentovat slovy: „Vy všichni ode mne této noci odpadnete, neboť jest psáno: `Budu bít pastýře a rozprchnou se ovce stáda.‘“

Člověk si skoro klade otázku, zda ten veselý vjezd do Jeruzaléma měl nějaký smysl, když už v té době Ježíš věděl, jak to skončí. Ale už samotný obraz krále jedoucího na oslu v sobě obsahuje povahu zvláštního Ježíšova mesiášství. Ježíš není na koni. A ani nikdy nebude. To až jednou jeho církev přesedlá na koně, bude to krok zpátky. Bude to odklon z pravé cesty a Ježíšovi následovníci, až budou jednou v rytířských brněních na koni, tak se svému poslání a svému Mistru a Pánu těžce zpronevěří. Zástup kolem Ježíše to nechce vnímat, ale Ježíš tu jede na oslu jako ponížený služebník, jako ten, kdo nese naše nemoci, jako ten, kdo zůstává mnohými nepochopen, a kdo je pro svět nepohodlný. A ti křesťané, kteří se jej budou věrně držet a půjdou důsledně v Ježíšových stopách, budou pro svět stejně nepohodlní a nepochopitelní jako jejich Pán. Budou čelit pronásledování, budou zahrnutí do katakomb, budou obviněni z nenávisť k lidské rase, budou čelit pomluvám, že uctívají oslí hlavu, budou uprostřed pohanských kultů obviňováni z ateismu. A jen víra, že Kristus se protrpěl smrtí až ke slavnému vzkříšení je bude držet nad vodou, posilovat v nesnázích a dávat smysl jejich zdánlivě marnému utrpení pro Krista.

Velikonoční svátky v sobě obsahují toto vše. Utrpení, bolest a smrt, ale i vzkříšení, naděje a život. A tak se nebojme a radujme se z toho obyčejného, chudobně oděného mesiáše, i když s ním nikdy nebudeme na koni. Jeho vítězné tažení má podobu ponížení, bičování, sklízí posměch a skrze kříž prochází utrpením, bolestí i údolím stínu smrti. A přesto vede k životu. K životu smysluplnému tady a zde i na věky.

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, nevjel jsi do Jeruzaléma v Mercedesu, ani jsi nechodil po červeném koberci. Místo toho ti navlékli červený rubáš s trnovou korunou. Dej, ať nejsme zaskočeni, když ani tvá církev není ve světě ve vážnosti a trpí nepochopením a pohrdáním. Nás nedrží nad vodou tento svět, ani jeho majetek, ale víra v Boha Otce, Syna i Duchu svatého. Ta je vírou, která přemáhá svět. Amen.*

Přímluvná modlitba: *Pane Ježíši Kriste, ty jsi Král králů. Ke komu jinému bychom se měli obracet se svými prosbami, když ne k tobě? Prosíme tě, zjev svou moc tam, kde lidé spoléhají jen na pozemské vládcy a zákonitě prožívají zklamání. Prosíme za ty, pro kteří současnou situaci snášejí těžko a docházejí jim síly a vytrvalost. Nejvíce však prosíme za uzdravení pro naše nemocné. Také prosíme, ochraňuj zdravé před nakažením. Prosíme, povzbud' dárcy ke štědrosti, aby sbírky, které konáme, přinesly opravdovou pomoc potřebným. Prosíme za ty, s nimiž jsme už dávno nebyli v osobním kontaktu, ale na které myslíme a svěřujeme je tvému opatrování. Pane Ježíši Kriste, kéž tvoje cesta trpícího služebníka posiluje i nás v nejrůznějším trápení, v bolestech a všelijakých obavách. Ty víš, jak se naše srdce chvěje strachem, když ztrácíme zřetel k Tobě. A tak v této chvíli upínáme svůj zrak nebesům, kde ty s Otcem i Duchem svatým žiješ a kraluješ po všechny věky věků. Amen.*